Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Commentaria in universam artis logicam - Cod. Ettenheim-Münster 277

[S.l.], [17. Jahrh.]

Qvaestio 1ma

urn:nbn:de:bsz:31-129937

Visual Library

COMMENTARIA IN VNIVERSAM ARTIS LOGICAM.

QVAESTIO PRIMA PROOEMIALIS.

Qm Rectus et fructuosus eloquendi ordo, iuxta Artis praecepta et eorum scholarum usum exposcitat, ut antecaeuisorum sera traditorum aliqua ipse principia sera ut graeci vocant prolegomina, quae tractanda sera existentiam, certam affectiones, causas demonstrent praemittant: Nos ne Artis optimi totius Philosophiae principis et parentis monita contemnere et utilissimam illam à multis temporib: in omnib scholis et Academijs continuatam consuetudinem aspernari sed potius pro viribus sequi et omni studio amplecti nitamur, antequam ad Logicam ipsam pro manibus habemus tractationem pergere diamur. Aliqua quibus ut docet Artis 2° Post: Capite 1° An sit, quid sit, qualis sit, propter quid sit Logica. Hoc est quibus existentia, essentia, proprietates et finis Logicae, ea quae deinde à Deo Patre Luminum data fuerit facilitate et claritate explicent, nostro iudicamus praemittendam. Inde

Sit in Honorem
Beatae Virg.
Mariae
Pabs.

DVBIVM PRIMVM.

Vtrum detur aliqua Facultas quæ nomine Logica nuncupetur?

Supponendum 1º Facultatem istam de qua præsens sermo nobis è instituendus duplici nomine cum appellari. 1º Dr. Loa à Verbo Græco λόγος quod secundum eorum interpretationem sermonem tam internum qm externum signat, eo quod ista facultas sermonem in ordine ad verum vel falsum dirigat. 2º Vocat hæc Facultas Dialectica à Verbo græco διαλέγεσθαι quod latine idem è ac discerere, quod tm vocabulum è ita stricte accipiendum vel argumentaro tm quod optimum mens discerendi exercet nomen Dialectica intelligatur sed latius accipiendum, quatenus ratio manifestandi ignotum sive ad finis definiendo sive dividendo sive argumentando, neq; tm Dialectica nomen illa tm hujus facultatis pars quæ Topica appellatur è intelligenda. Vsus n. iam optimum vel tota illa facultas quæ modum recte et ordinate intelligendi ostendit Dialectica nuncupetur. His igitur nominibus insignitur solet hæc facultas, quibus et nos eam de ea in sequentibus sermonem facturi jungemus promiscue tutemq.

Supponendum 2º Logicam aliam esse Naturalem, aliam Artificialem et de utraq; non præsens moveri dubium. Logica naturalis è ipse nativus ratiocinandi potens et lumen suum naturale in mente clara et facili, imperfecte tm definire, dividere et verum ex alio inferre. Logica Artificialis è. Habitus quidam intellectualis acquisitus tribuens illum vel facile et sine errore posse definitionem, definiendum et Argumentandum efformare, caterasq; suas operationes elicere. His suppositis sit.

Concho 1ª In quocunq; Horæ dat Loa naturalis.

Pbr 1. In quocunq; hora dat vitio potens obire suas functiones, efformare syllogismos et alios modos sciendi, ostendere bonitatem illationis in mente clara et facili, imperfecte tm alias eo quod penetrat artificia logicalia; sed Loa naturalis nil è aliud in vitio tali mo considerata quam quinq; horæ repit Loa naturalis. mi pat ex dictis definitione Loa naturalis. ma: for. quinq; hæ intuitus rustici ex ipso quod naturalis sit, sit enim apprehendendi, indicandi et suppositis indicijs aliquid inferendi in mente clara

q̃ in genere hoc repiri ille potens efformare syllogismos et alios modos faciendi magisterio in modo clara et facili. confer pal. qa hac via ipse ille qui potens tales actu efficere. pbr ars. Quienung ipsum iste syllogismus de totum et maiori sua parte, hoc est totum q̃ et maiori sua parte.
Item iste ors ho et uinens. Petrus et ho q̃ est viuens. statim agnoscet et cognoscet uim illationis, poterit talem syllogismum lumine naturali confingere licet artificium modi et figurarum syllogismorum non penetret, q̃ genere ho, et ipse q̃ rationalis est, hl uim apprehendendi, medendi et unum ex alio inferendi q̃ genere ho hl loam naturalem.
pbr 2. ab Experientia. Experimur n. nos apprehendere, inducere, discurrere definire et dividere q̃ dam aliqua pro, mediante qua tales actus efficimus, ab actu n. ad potam bona et experientia, sed hac pro uocatur loa naturalis q̃.

Cho 2. Praeter loam naturalem datur etiam in aliquibus hominibus Logica Artificialis &

Hac Cho ab ors admittit. pbr hac ratione s. ors pro moriens ad bene uel male operandum dl ab alio habitu superadito detrahi quem ne erret dirigat, sed ille non est pro moriens ad bene uel male intelligendum q̃ ne in suis operationibus erret dl ab alio habitu dirigi. ma pal qa non sufficiunt principia ors potentiis indifferentibus ut possint suum finem proprie consequi mediantibus fi: habitib. ms constat apte, illum fi: nunq̃ aliquando male hoc et cum errore suas operationes efficere q̃ et pro moriens ad bene uel male operandum. confer: bene notandum, qa alias non illum ntm n. satis prouidisset si n. dare alios habitus illum detrahentes ad bene recte operandum, his a. habitibus dirigens et detrahens illum uocat loa artis.
pbr 2. Cho ab Ex. q n. antea cum multis erroribus intelligebant, inducebant et discurrebant postea preceptis loae mirabili alio errore id factum q̃ post dat in illis aliquis habitus a q̃ dirigant quem antea n. habebant. ofte pbr postea melius intelligunt q̃ hat aliqui de nouo ratione cuius melius intelligunt. nam si de nouo nil hrent ex magisterio intelligerent q̃ pal et factum.
Huius Loae Artificialis ni pi Inuentores fuerunt Graeci q̃ fe ut alias scientias et artium ita et hanc inuentores fuerunt et mirabiliter gloriantur
Hoc Paulus Hanc omnem scientiam quam reperiunt et facile in filiis perdere audent sed fuit a Deo rerum omnium Creatore in ipso mundi exordio pro nro Parente Adamo una cum reliquis scientiis infusa, a q̃ in filios

et Posteros manavit, tandemq; ad Chaldaeos Graecos Italos totius mundi nationes è derivata, in illis sua lyra in varias destructam partes in ordinem redegerit, eamq; mira mysteriorum symphonia amplificavit et illustravit, ob quam rem immortali apud Tarquinios Etruscos et Parthos Loa aeterni consecrevit.

Arg. 5. Loa naturis è habitus quidam generatus et actus quo ad eos in esse ipsis intellectus vel mis intelligendi. Pter ans. et multipliceiter actum generatus habitus sed pt hic naturis ex ipse quod naturis è abq; precepto Dialectici prius à Magistro tradita pterea hymnus mysteriis ut affirmare in mea nota et clara quo ad illos actus generabilis habitus. Sunt Ultra sed ille habitus non erit loa artis cum actus à quibus earum non elicitur sibi artificia logicalia quo erit loa naturis et quo loa naturis erit habitus aliqui generatus et actus et ipse ultimus nec. Ex ngo ans. ad gl. Ex de ma. per multipliceiter actum generatus habitus in modo in pea non è sufficiens habitus sed ultimus vel eminens ad eliciendos similes actus concludo ma. in modo ad sufficiens habitus eminens vel sed ultimus ngo ma. et consequentia mis. ngo Arg. Exempl. hinc ag sum habemus in demonstrativis pea non. demonstrativi generat habitum scientiae, sequitur v. demonstrativis in mis multipliceiter nil producunt ex quibus existat habitus et sum demonstrativis producit. Cum quo nulla nata ultima eminentiam et unum naturam habeat ad producendos tales discursus non mysteriosos licet saepius iterentur et multipliceiter in generabitur aliqui habitus ab ipsa distinctus.

Arg. 2. Illi nec elicit naturis aliqui directione aliquis habitus aliqui discursus in materiis aliarum scientiarum v. g. Physica naturis et in quibus habitus non è dicit physica naturis quo nec est necessari loa naturis licet effectus nec naturis aliqui discursus mysteriosus. ma. pter. quod non. horis quum loa illum aliqui habitus physicus in rel. naturis saltem mysteriis discursus in constat et Arg. Deinde insuper à parte. Ex 1. non è magnum inconveniens si illi discursus physica naturis in casu possibilis. Ex 2. ngo Arg. disparitas è inter illum comparatum ad materiam loa et ad materias aliarum scientiarum sil ex natura sua apprehensiva discursiva, ex parte m. natura è detractus ad discursus ad discursus ad divisivus. Sed materia aliarum scientiarum non è detractus ex natura sua. Unde quando efficit quidam discursus naturis mysteriis et pt dici loa naturis, non v. physica aut medicina naturis ex ad materias harum scientiarum non est ex natura sua determinatus.

Arg. 3. Vbi non est cū error ibi non est error aliqs lbs dirigens sed
in pū ograsū mentis non est cū error ergo lōā arbitr. non erit error nū nū
dirigat illum. Sallem q ad pam eius ograuem. ma. pat ptr mi: Ergo
Arke 9. Metaph cap. ult. Decepti in his q simpliter apphendunt
non contingit error sed aut tota scientia aut ignorantia sed pū mentis
ogrū est simpliter apphensio ergo in ipsa non est cū error.
Ex concedo ma. et d. mi: in pū ograsū mentis non est cū error falsitis
et si et complexe concedo mi. non est cū error falsitis q accens et in
complexe ergo mi. iūdo v. Arlis ngat errorem in pū mentis ogrū
ngat tū pum et d. 8.

DVBIVM ZDVM

Vtrum Loā sit scia vel ars estimatiua.

Pro Resol h. dubij Rolanda zadis e celebris illa diuisio in Docentem et Vtentem
Loā docens dū ofy tradit precepta et docet modum sciendi, pstruēs de
ipso demonstrat. Vtens v. dū sibi p. actu ostenit rnlia sciendi hoc est
sibi p. ni exercitio diuidit atq; aliqs exercet q in loā tradunt, tam in
ppria tam in mā aliay scientiy sibi ocē suas ptes, q dicerim ex iudeo
Loām tm sibi p. Topicam in Docentem et Vtentem diuidendam arbitrandū v. sibi Analitica
Asserentes usum demonstrationis in aliis scis ad loām non spectare, in ipsa
n. mā loā plane a doctrina non differre, Eadem n. ratio est de pti Analitica
q de Topica.
Contra Rasc. Loā in pte demonstratiua docet modum demonstrandi, tradit
precepta et regulas sibi ijs debeat dici demonstrare q pecum alij precepta et
regulas. Ofy. pat. frustra n. darent alia precepta et frustra docerent
modum demonstrandi si non posset quide prouide aliis vsq, cum loā do-
centis ipsi finis sit vsq recte suay principiay sed ille vsq spectat ad loām
q loā pt dici Vtens non tm sibi p. Topicam sed nū Analitica. ptr mi.
Vsq demonstrationis sibi soli ad nullam aliam scientiam spectat ipsi ad loām
qa nulla alia illam E Galienum demonstrationis considerat q ille vsq
ad loām spectabit.
Ad 2. Loām non dici pstitue Vtentem tm, ipsi alia scia tm aliay
precepta eij, sed dū Vtens actione qa nitra suam artem et extra illam
alij precepta et applicat illa definiendo, diuidendo et argumentando, de dū
ret ratio sua, Cuius Rō hic cū pt qa loā vtens e vnay habitij ipsi
tens in pū exercitio ita sc: q ordinat et aliquem actum q non tm
pstitui sed nū actuat dū Vtens. sc. ofy pat ex ipsa mā habitij ex:

existentis in quo operatur ~~et~~ ordinatur ad aliquem operationem.
Verum ex his Aliis forsitan manifestari loco in ipsa quas sedes
det. Quinquis et argumentis introducat et hoc h. introductionis dicit loco Vlens.
Dd. quod fere post 21 incipit 5° & ipsum in cognitione imaginabil. ac fabula
7° v. magis stricte et proprie p habitu quodam certo et evidenti per
demonstrationem acquisito. Aliis suppositis sit.

Cho 1a Loca docens uere et proprie et secundum.

Hoc est Arbis 1° Posterior. 5. Th 4 Metaph cap. 4. Alberti cap 1.
in Porphirium et alibi.
Ibi Hoc. Loca est habitus p demonstrationem acquisitus quod est uere fere
sey pat. ex ipsa nam fere, ans pter hoc est uera demonstratio, et quod
est unum aptum in ea multis est praedicabile. Sed urte est unum quod aptum
mea multis quod est praedicabile quod general forum sed et alium ipsum cum quod
loca erit habitus acquisitus p demonstrationem et consequent fere. Ibi quod
sit demonstratio. Sed demonst. 3 petunt. Illum, sci: principia et passio
sed hoc tria hi probat Ibim quod est uera demonstratio, ma pat. mi in
clara est. Illum ni est uera, principium est desed uera, passio est p dia
bilis quod. In loca dant multa Chocs ex causis et principijs deducti
et certum plana assertum sed ni p habitum opinatum neq p habi
tum primum principij nam ut nobis congenitum neq p artem aliquem
proprie p. est de re facilibus quod aliquem habitum scientiarum quod ni pt
ea alis ipsum loca artificialis docens.

Cho 2. Loca Docens Helm mi p. Topicam et Sophisticam
est uere et proprie fere.
Ibi. Sera est certa cognitio rei p suam causam sed mi pti Topica et
sophistica dat talis cognitio quod. pti mi. mi pti Topica cognosc quod
Ipsum Topicis general principium quod procedit ex pti tabul. in p. Sophis
tica quod Ipsum general apparens general errorum seu fallaciam
quia mi procedit ex apparentibus sed vera cognitione et certa et
causa nt pat. quod pt Sententia quod mi loca Helm has duas partes
esse uere et proprie fere.

Cho 3 Loca Vlens ipsum Vlens ni est fere.

Hoc Cho est cum et Ipsum hanc forti potuerunt intelligi p Locum a me
fere excludunt.
Ibi Hoc Cho. Qui fere et inferati mi certe et determinate quod rem
nt quod dem est et hic certam et determinatam mam sed loca Vlens ipsum Vlens

n. instruat unam detentum stellam sic n. e scientia. prob. n. o. manu pictorum constructi desunt di et arg. sed haec constructio e Logica utens ut utens quia Logica utens n. sit detentum manu quod n. e scientia.

Prob. 2: Omis scientia demonstrat passiones de subiecto sed Logica utens n. demonstrat passiones de subiecto quia prob. min. Logica utens assumit modos disserendi sed hoc n. e demonstrare passiones de subiecto sed potius illas iam demonstratas supponere quia.

2º Occasione ni tit. Dubij proposito. Articulum Ar. D. e. Artem potest 3r accipi. 1º stricte et propriissime pro habitu quodam alicujus operis. Ars recta ratio factibilium quod post operationem manet per sensibilibus ut ars sutoria pictoria et sic ars hoc modo accipta sic definitur. Quod sit: sit recta ratio factibilium hoc e eorum quae per factionem fiunt. Factio a. dicitur proprie quod aliquod opus post se relinquit, ut docet Ar.s 6 Eth. cap. 5

2º Sumitur latius pro habitu quodam quod se extendit ad actiones exteriores et transeuntes quae nullum post se opus relinquunt ut ars cantandi.

3º pro sumi Ars latissime pro habitu quodam quod se extendit n. tantum ad actiones exteriores quae nullum post se opus relinquunt sed n. pot. se extendit ad internas et permanentes qualis sunt operationes intellectus et voluntatis. Juxta quod describitur sic: Ars e habitus multis praeceptis constans certa quadam methodo comprehensis ad aliquem finem vitae utilem tendentibus. Ar.s sup. cit.

Chi. 4. Logica n. tantum e scientia sed etiam ars saltem quod tantum et similitudinarie.

Hanc Chi. prob. Ratio. Omis habitus speculativus ordinatus ad aliquam operationem rationis pot. dici ars saltem quod et similitudinarie sed Logica e habitus speculativus ordinatus ad aliquam operationem rationis faciendam ut ad constructionem syllogismi definitionis et divisionis quia Logica e ars saltem quod et saltem quandam similitudinem. quod n. n. sit proprie ars patet e recta ratio factibilium pat. quia ars hoc modo sumpta dirigit factionem quae e actio externa relinquens post se opus aliquod sed hoc n. facit Logica quia.

Ad habitus dirigentes actiones quasdam exteriores quae nullum opus post se relinquunt licet stricte n. n. possunt dici artes, magis tamen accedunt ad rationem artis, quia illorum actiones sunt magis practicae, ars a. proprie et stricte e magis practica. Hanc Chi.m tamen alij intelligunt Si. Logica utentis, quia n. de Logica docente quae quidem dum tamen utentem Artem vocat

sdm q̃ et principiis demonstrandis rerum scientiarum indiuid. qua Loã Vlens introducit
suas scãs, ~~logicales~~ mq̃ ex rationibus illis, tanquã in quarum fundamentis artes introducunt
suas scãs in mente exercenda, ut ars pulchra ædificatoria et statuaria
q̃ bene pũt dici artes sdm q̃d. qua tũ Loam Docentem nulla ratõ
in sdm q̃d et principiis demonstrandis artem nominandam censeri et placeat.
Et si pũt Loã Docenti competere ordo artis sdm 3 accept. c̃ n. Habitus
multos ex partibus ordinatus certa iudicandi methodo cõstituens q̃ Loã docens c̃ n. ars sdm q̃d.
2º n̄ c̃ maior ratio ipsi Loam vocat. Artem nuncupant n̄ v. Docent. idem
n. sdm illos Loã Vlens dicit ars qua efficit ydem opa sperantibus et ad
illa ordinat sed in Loã Docens ordinat ad illa opa. ad constructionem sci: systema
et alias instrumentaliter sciendi q̃ in Loã Docens erit dicenda ars saltem sdm
q̃d qua docet et tradit ista precepta ratõ qry Loã Vlens illa in ex ratõ metis
introducendo dicit ars.
3 Loã Vlens sdm doctrinam pertinet et utq̃ istis preceptis Logicalib q̃
si ita pũt vocari ars saltem sdm q̃d q̃ in ipsa doctrina tradens modum
utendi potest dici ars, aliqui ista artes constructis in ex arte sed sunt
aut alia habitus indeq̃ ad ars.

Qd Loã n̄ c̃ sunt realis sed rationis. 5ª

Pb. 1. q̃ sunt in gre entis vel habitus et accidens c̃ de qua specie ipsius
c̃ncretum ens realiter accidentale, in gre v. subiectis aut intelligibilis
tratat quam scientiam et alia realem vel rationis ipsum de ultimum c̃ realis
vel rationis et hunc ordo sunt sunt realis sdm et effectivis qua c̃ in
aut tanquã in sdm et ab aut tanquã a eam effectivis, Obiectivis tũ
alia sunt realis alia rationis.
Pb. q̃ rationis multis modis dicit. 1º scilicet vel ho dicitur rationis scilicet
2º Effectivis sic oc̃ id sed rationis q̃d c̃ a ratõ confectum. 3 sdm sic
dicunt habitus q̃ sit in ratõ rationis. 4 directivis sic habitus dirigentes
rationem in suis operibus dicunt rationis. 5 obiectivis sic: id q̃ versatur circa
rationem aut circa ens rationis tanquã circa obiectum.
Pb. Chr. Sunt sumit denominativum dicit. specif. ab alio sed obiectum
Loã c̃ ens rationis q̃ Loã nominanda erit sunt rationis.
Pb 2º Illa c̃ sunt rationis q̃ dirigit actus rationis sed Loã dirigit actus
rationis q̃ erit dicenda sunt rationis. Hic Pb. Loam n̄ considerare
actus rationis sdm substantiam et entitatem physicam hoc n. ad sunt

Animastica spectat sed considerat ab aliis illos in ordine ad quendam
sensum logicalem. de qua talis in sequentibus.

Arg. 1 Stra 1 Modus sciendi non est res, sed Loa docens est modus sciendi
ergo non est res. ma. est Arist 2. Metaph. cap. ult. ubi ait alterum non esse res
sensum et modum sciendi dicit. pbo mi. Loa tradit principia et ipsos modos
sciendi sc. des. di et argtos. ergo est. Sed ma. et nego mi. Ad pb. Sed
concedo ant et nego consequ. tm non sequitur quod Loa docens tradat cognitionem
modi sciendi aliud a. est ac modum sciendi et aliud est ac cognitionem modi
sciendi, Loa docens vera est cognitio et quidem scientifica modi sciendi, non tamen
modus sciendi et cum usecq modus sciendi intelligendum est obliquus vel concretus
non tamen habet sed denominatur quidam ab illo qui est modus sciendi.

Arg. 2. Scia est de rebus necessis et perpetuis et non de contingentibus quae fiunt
a nobis sed Loa est de rebus contingentibus ergo non erit scia. ma est philos. 6
Eth. cap. 3. pbo mi. Loa agit de desiderio demus et arg. sed hic non
poterit non esse et fiunt a nobis ergo Loa non est de necessis et perpetuis sed tm
de contingentibus. Sed conc. ma. et neg. mi. Ad pb. Sed de ma Loa est
de des demus et argtis in coi conc. in singulari et particulari nego mai. et
eodem modo dist mi. des. demus et argtis in coi potest non esse et fiunt a
nobis nego mi. in singulari concedo mi. quia isti modi sciendi in coi sunt res
stantes nec neq fiunt a nobis sed fiunt ex naturali habitudine
entitatum ad sua principia et principiata de quibus habite agit Loa.

Quod non desiderio consistit circa et de quo et quo propter debet hic 3 tres non fit
a nobis hic in singulari faciamus desiderium, demiseriam et argtiam, sicq
non est res perpetua sed tm pbo mi et sic de illis est scia.

Arg. 3. Loa non versatur circa ens verum et simpliciter ergo non erit vera et
simpliciter scia non pot. quia versatur circa ens rationis quod non est verum ens sed tm
ens quidam fictum. consequ. v. pt ut rhetos habitus sit vera et simpliciter scia
et versari circa ens verum et simpliciter sed Loa hoc non habet ergo non erit vera et
simpliciter scia. Sed conc ant et nego consequ. ad pb. Sed nego ma. Est expressa
Jasperius in Aristotelem et Gemelinus quod est vera et simpliciter scia, licet
versatur in Entis ficti quod nempe in accidentibus non ore aliqui magnitudine
ipse non Loa erit vera et simpliciter scia, licet ens rationis non sit verum ens et simpliciter.
Not. Hic quod ollum Jenaij prit et summi sc. in Rase Entis et in Rase
scibilis ut ergo scia non sit vera et simpliciter talis non licet ab illo pbo mi confi-
cerata sed et mi. et cum ens rationis quod est ollum Loa fingere et simpliciter

habile hi n. nere et principaliter oppon. professori et scholam, loca erit necesse et principaliter Jesu.

Arg. 4. Ista 3. Loca docens et Verus sit idem habitu sed loca docens est Jesu go non loca Verus. Ergo Aristotelem potest Ex plenitudine alij dubij. An Loca docens sit distinctus Habitu ab Verbo et à Ista An v. sit Vna et Idem Habitu.

Dd Ex pl. non Jesu. Si Loca Verus sumatur pro ipsis rebus à se conceptis sic: Dic. Di. et arg. cum non cau. sicut Habitus effectui à se quia tunc Loca Verus non è idem realiter cum docente sed differt re ipsa ab illo. Sed pat. nam in rebus artis ipsis: artes et ipsa rebus sunt realiter sunt loca et effectus Fabro v. Ferrariensis v. g. ars ipsa ~~ma~~ et malleus q è rebus conceptum distinguitur re ipsa go non in loca rebus artis et ipsa ars distinguuntur realiter.

Sed v. Loca Verus sumatur pro ipsis Habitibus ad usum retinendi fructus disciplinarum et arg. à loca docente tradita sit non differt realiter à loca docentis sed è idem habitus realiter cum ipsa. Inst. Dist. Rationes ratiocinandi vel utabitur realiter realiter. Sed nihil. Non sit multiplicandis entibus sine necessitate go fiunt non si deficit in rebus ita non abundat in hypothesis sed sit alias ex ipsis go sit modus faciendi illos facile construere go ad illam constructionem non pertinent è nomen habitus sed sufficit habitus loca docentis.

Ex mo ad arg. 3. ma. Loca docens et Verus sit idem habitu realiter sed sed realiter cum E. Ratione mo ma. sed docens loca è Jesu sed Verus est non Jesu identice go è idem re cum docente sed non ratione et sed re cum Verbis mo.

Arg. 5. Loca è Ens realis sed Jesus est ens rationis go è Jesu realis et non realis pat. ofq. ga illa è Jesu realis q è verum ens realis. Ex go Jesu non dicit realis ex eo go sit verum ens realis sed ga Verum de Jesu tractat è verum ens realis, cum go Verum loca sit ens realis illa erit Jesu realis et non realis.

Arg. 6. Ista ad go Ult. dictum è de Loca docente et Verbo loca docens et Verus habent distinctos ab realiter go non ipsa cum distinctis realiter pat ofq. ga distinctio habituum sumitur ex distinctione actuum, ita go in docens ab sit distinctus non habitus distinguuntur. Ex 2 ad ans et ad ofq.

g actum effecta

Ad 6b. Et sufficit distinctio habitus et non ratione cum distinctione realem ad faciendos habitus actus distinctos, præsertim cum et adhuc magna difficultas in illis efficiendis sicut ratione non cum casu possibile facere non aliqui fieri modum efficiendi habitum potest illum efficere.

DUBIUM TERTIUM.

Utrum Logica sit Scientia Practica An speculativa

Varia et mira de re huiusmodi opinantur, quidam non dicunt Logicam esse artem habitualem et practicam et quasi quædam speculativa. Alii esse simul practicam et speculativam et habitum facit mihi certum a Recentioribus recipitur. Alii asserunt Logicam non esse practicam non speculativam, sed tertium mistrum quidam ad utrumque sequitur. Alii denique statuunt Logicam esse principalem et habitualem speculativam et non practicam, quam opinionem hoc nitit Themistius ipse et intelligas.

Dd 7. Octavum Praxis et Speculativum. Octavum Praxis est ista Praxis est operatio alterius posita ab illa Voluntate Dei: nata chui confirmit ratio recta et recta fit. Dicere operatio non nulla sunt operationes non multæ sunt operationes quæ dirigunt habitum practicum ut digerere cibum in stomacho et alia actiones naturales pertinent ad operationes, neque non intelligunt operationes naturales nostræ non sit. non possunt esse idem ad illas efficiendas alius habitus dirigitur. Sed nisi operationes intelligit naturalis electis respiratio medicorum sit et finem et actiones sit quæ ad certum tempus sit non nullas illas nulli et nulli. Dicere Alterius posita ab illa. nulla non operationes illæ et principiat operationes illæ operatio illa non intendit hoc fieri ut fieri est. Sed dicere operationes nostræ quæ sit et accipi 30 Johanne quæ tales operationes est a nostri electa et in eadem sit iustitia et recepta et nulli nolli amari, quæ sit nisi electi et recepti in nostri dicere electi quæ mundanis ab ea efficiuntur. Et. Impossibile quæ hinc sit operationes electa ab alio posita et non a Voliti, illa tamen operationes Impossibile a Voliti ut non habere sed ori, loqui. Voliti quæ tamen operant praxim et practicis quæ quidem ipsa operationem practicam et in ordine ad praxim dicit et quidem operationes alterius posita ab opere aliqui cum ad praxim ordinatur. Dicere non Corpor mihi recta ratio, quia ordo regulatum et mensuratum tunc conjuncta rectum quidem juxta regulam et mensuram est conjunctum sed mensura et regula nostra nihil sed non Praxis nunquam est alicui cum ratio quæ ut praxis sit recta, dicit est recta ratio conjuncta.

Ratio Speculationis est ista. Speculatio est actus intellectus qui non ordinatur ad
Praxim sed est gratia sui. Sed Metaphysica quia intellectus est quidam ratio pertinens
et alia speculativa et habet duas partes. Ex studium est actus unum finem propter quem
ratio et actus quia ab intellectu non est. Et sed ordinatur quia non ordinatur ad praxim.
Si non ordinatur ad aliquem operationem v.g. ad 2 vel 3 operationem illa actus non
habet practicum sed speculativum. Quia talis operatio ad ipsa ordinatur est spe
culativum et non practicum hoc est non ordinatur ad opus. Unde habet duas partes:
Ex studium a natura rei speculativa est cognitivus intellectus actualis et habi
tualis qui ad opus non ad praxim dirigunt sicut artes mechanicae et operativae
cum, licet sint in intellectu tamen in intellectu non nominantur speculativae quia diri
gunt eum ad praxim hoc est ad opus et exteriores.
Secundo sed quia speculatio est gratia sui. Ex ipsa parte. Dicit intelligere quia speculatio
non alio referatur actus ad finem sed quia ipsa est finis, ut speculatio
est speculatio rei naturalis non referatur ad aliquem alium finem sed
ipsa est finis physicae naturalis.
Dis. 2. Ex triplici Cap. quae aliqua genera dicit speculativa. Ex ipso actu
quodlibet: vel aliquid actum quod non est fieri a nobis ut Metaph. et physica naturalis
et ratio speculativa quia versatur circa aliquid speculativum tamen quod non fieri a
nobis. Metaph. Circa res non sunt. Physica naturalis circa motum entis mobilis
2° est aliqua ratio dicit speculativa. Ex modo tendendi in finem aliquem ut ipsa tendens
et gradiens ad consequendum aliquid. Sed omnis res finis et operata contentia respectu
modo ut ratio ipsa de domo habitare dicit. omnis res finis et operata contentia respectu
finis modo dicit speculativa. Ex modo tendendi et gradiendi licet aliquem finem agere
Modus tendendi in illud licet finem speculativum sed non modum.
3 Dicit aliqua ratio speculativa. Ex fine quia speculativa dicitur ratio Metaph.
et speculativa ex fine ex eis finis est speculatio rerum Dei et attingere. Et Politica
modus est dicit aliqua ratio practica.
1° quia aliquem circa quod versatur est fieri a nobis sicut ratio Architectonica
Dicit practica quia versatur circa aliquid quod est fieri ab illam.
2° dicit aliqua ratio practica. Ex modo tendendi et gradiendi ut quia aliqua
et finem de domo quod debeat poneri fundum parietes erigere et tectum
supponere hic finem practicum ex modo tendendi.
3° est dicit ratio practica. Ex fine quia finis est operatio alterius quod ab actu

vel N. 2 pte Finem alicuius Artis. Unum Art. alicuius Syl. vel ut alii
Logicae. Unum Scientiae alicuius Artis. Finis Artis est quem filii Artis ex
sua natura vendicant vt finis physicae naturis et speculatiue entes mobiles
quem Finem filii ex natura sua vendicant et dicit hic finis Intrinsecus qui
Artis ex intrinseca sua ratione ordinatur ad talem finem. Finis v. Artificialis
finis Extrinsecus et illi, ad quem hic Artifex illam ordinat. vt ex. gr. fit
Domus aut aliquam Artem Artif. ordinat ad Honores aliquendos talis finis
est Syl. et Artificialis tm. Quod si dicimus aliqui Artem dici Practicam vel Spe
culatiuam ex Fine, ille intelligi de fine intrinseco et Artificialis et
extrinseco. Dicit, Dicet quod dicimus aliquem dici Practicum quia nostra
Circa illum quod est operari a nobis, ita quod Habitus quae effectiue quod ut aliquam actionem sit practicus hoc ni
Ad 3. Non est idem Prayxis et Practicum sed hic fit quod est in habitu Speculatiuus
misceri et Prayxis, est quidem prayxis et actus practicus, non tamen est actus et opus quod est prayxis et non Speculatiuus
prayxis, ex prayxis dicit hic actus nostri liberi finis circa finis singulares
dicitur v. practicum dicit illa quae directiue equalit nobilitatem quae non dirigere potest dirigere
actus illos liberos nostros quae directiue non competit nobilitas quae potest dirigere
gere nostrum in finis extrinsecus quae actus hic non est prayxis et est Prayxis dicitur
patet.
Ad 4. Habitum Practicum dicitur esse cum habitus ab habitu speculatiuus
finis ita quod ille habitus est practicus cuius finis est prayxis. Speculatiuus
habitus est illi cuius finis est contemplatio veritatis sine Speculatio. Hic
notatur est.

Chr. 5. Lex docens et Vere et simpliciter Artem
Speculatiuam et non Practicam. Haec est S. Th. Prologus Ciel.
de Trinit. qu. 5 a. 1.

Sed quae sit Ratio Artem speculatiuam cuius finis est veritas contemplatio
finis speculatiuus sed finis Legis docentis est veritas contemplatio ergo Lex dicitur
esse Speculatiua pte m. Finis Legis docentis est tractare de 2. Intent.
Rationis cuius dicitur et resolutio illarum in suam operam finem aliquam aliqui
Artem speculatiuam sacrum ergo finis eius est speculatio ergo Lex docens erit
Artem speculatiuam.
Chr. 6. Ne quae Artem practicam est quod habeat quae ratione opus cum ad prayxis
et Lex hic non est ergo non erit Artem practicam ma est dictus 2. Metaph. Text
3 quod est finis et ille assignat Artem quidem speculatiuam rationem, Practicam
v. prayxis pte m. Lex est quod et finis eius est cognitio veritatis

[illegible] sed nec est [illegible] nec ejus cognitio et praxis, cum praxis debeat et
[illegible] defineretur ab illius cum cognitione et ejus defectus praxis sed data
[illegible] pt.

Cap. 2. Quid sit et simul Practica et Speculativa

Pro hac Practicum et Speculativum et oppositum et contrarietas duorum dicentes habitum vel genus creatum sed oppositum duorum sit quod eadem
rei convenire quod quia sit primum finem practicum et speculativum non est [illegible]
[illegible] et idem unum pt et [illegible] et [illegible] primum quod [illegible] oppositum
[illegible] unum. Ma pt practicum et speculativum [illegible] habitus
habitus quia quod [illegible] oppositum.

Cap. 3. Quid Ulcus et Habitus speculativus.

Pro. Quia Ulcus [illegible] cum speculativum sed sit habitus quia [illegible]
cum speculativum et speculativum quia quia ulcus sit habitus speculativus
pt ma. Quia Ulcus [illegible] cum modos [illegible] et [illegible] [illegible] et [illegible]
[illegible] ad [illegible] sed hi modi [illegible] speculativum quia quia Ulcus
[illegible] cum speculativum et quia sit habitus speculativus sed hi finem speculativum
Arg. 3. Illi habitus cuius finis sed et exemplum sed opus sed speculativus
practicus sed finis quia opus et exemplum quia quia sit finem speculativum
tales sed practicum pt ma. Quia sed [illegible] contemplationem [illegible] [illegible]
in finem sed in opus consequens, finis [illegible] illius et consequens [illegible]
et [illegible] modos [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Cap. 2.
quia finis quia sit [illegible] opus et [illegible] sit finem practicum.
Respondeo ma. [illegible] de quia [illegible] finis sed et [illegible]
sed [illegible] [illegible] et [illegible] modos [illegible] de quia [illegible] et
[illegible] ordinari ad [illegible] [illegible] et [illegible] modos [illegible] [illegible]
sed sit habitus practicus quia [illegible] opus [illegible] quia [illegible] sed speculativum
et speculativum [illegible] sed [illegible] [illegible] et opus [illegible] in [illegible]
[illegible] transeuntia. Ita. Quia [illegible] [illegible] in [illegible] et [illegible]
sed [illegible] [illegible] sed in [illegible] quia [illegible] [illegible]
[illegible] et [illegible] opus transeuntes in [illegible] [illegible]
quia [illegible] primarii n. et [illegible] sed [illegible] [illegible]
[illegible] Ad 2. [illegible] [illegible] sed [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] et [illegible] respondet [illegible].

Arg. 2. Illa speculativa extenditur ad opus sed practica est ordinata
de ordine sed quia ista extenditur ad opus non ordinatur sed
operari quia ordinatur et quia sed practica est objectum quod erit per practicam ga
operari aliquid praeterea. Et ita dicitur opus illa aliquid intrinsecum
et aliquid extrinsecum. Intrinsecum opus illa dicitur aliquid primum actum
et ab illo generatum. Et v. dicit quod omne ab aliquo pro aliquo
ab illo. Et sic quia ad me Dr. Illa speculativa extenditur ad opus
extrinsecum sed practica scilicet ad opus intrinsecum ergo ma. Sed illa quia extenditur
ad opus extrinsecum ergo mi. intrinsecum scilicet mi quia erit per practicam
ergo ofg.

Arg. 3 Ordinem virtutum agit de practica sed non de virtutibus agit
quia de virtutibus practicis pat. ma. ergo co. n. dicit habitus practicus quia est di
rectiva agit. pb. mi. non de virtutibus intellectualibus sed intellectualis de agit
non de virtutibus agit. Ad hoc argum. pt. Dr. p. magna st. Et argt.
Dr. 2. quod ab intellectualis non sit practicus et hic ab illo sed non dicit prac
tica. Secundo non habet agere aliquid habitum practicum cum ordinem speculati
sed agere sed agere alterius pro ipso illa. Velut ex: nec aliquis pictorum et
si habet agere dirigat quia aliquem habitum illi dicit habitus practicus non
v. si agere illa dirigat habitus dirigens erit practicus.

Arg. 4 Non ij docere et ij stare ad ars quia erit practica et non speculativa
pat ofg. quia ars est habitus practicus. Et Dr. ars non est ars quia et simplicit
ergo ars, nisi quia et similitudinaria scilicet ars quia erit practica. Et ergo
non aliquidum indicemus Ioan similitudinaria et sic quia speculativa appellat
ro nec quia ipsam sicut ordinem sic et similitudinaria appellavimus.

Ad 1. Non sit regulari ab sit regulari ab est mutus artis simplicit quia
non erit ars et sic est simplicit practica. Et dicimus. sit regulari ab illa
scilicet ma. sit regulari ab aliquid pro aliquo ergo ma. Ad mi. sit regulari
ab est mutus artis simplicit ab transeuntes in materiam exteriorem et
sic ab aliquid illa scilicet ma. ut ex dictis artis sic. Data facili pat.
Ab immanentes illuminates ergo et ofg.

Arg. 5. Finis principalis ad quem non ordinatur est bene operari sed
bene operari illa sit notum et principalis bene operandi est practica quia est ofg.

ima. pat qz tota hoc negotij in juriptis tradendis bene disserendi. Jta
Jta. Finis hoc docentis est docere quomodo sit disserendum sed docere quomodo
aliquis sit agendum est medicinam practicam qz hoc est finem practicum.
Et ad ma. Finis hoc docentis est bene disserere nonne finis studiosi sed.
Dicit ho qz hic miseres qd hoc studiosus sit habitus practicus qz ut in
arte ordinem est illa ergo non est prayes sed speculatiuus in dicit sed bene
disserere sed sibi habere est praxis qz ad speculatiuum, qz ad cognitionem et
speciem nonne mi.
Ad Gregorii qz ad cognitionem et speciem non potest regiri in illo ut finis ultimus
qz dicit. praxis huiusmodi qz ad speculatiuum in illo potest alij praxis admitti,
ea qd alij actus de illo speculatiuo et mere in speculabili potest fieri ut
alij habitus practicus, ut fi prudentia v. g. qz est habitus practicus fieri
hoc et nonne est speculandum naturam diuinam, illa speculatio potest dici
praxis qz ad speculatiuum, non ho qz ad cognitionem et hoc quod nunc Aduers.
Ad 2 gr. pot. qz dicit. huiusmodi non hoc docent quomodo sit disserendum qz
ho bene disserere est opus speculat. et mere speculatiuum Judicium illud
non est nisi practicum.

DUBIUM QUARTUM

Qd et quotuplex sit ens rationis et quomodo fiat et quae sit illius causa?

Ad 1. Ens rationis pro ut nunc. 1. Late et sic omne ens ab intellectu
formatum et in illo habitudinem entis rationis ut alias intelligendi; verbum
mentis, spes intellectus habitus intuitus qz in illo recipiunt ratio entis rationis.
Nos ho hoc modo non assumamus hic ens rationis, qz cum ista quidditas sit abstracta
entia realia a parte rei existentia.
2. sumit stricte et prout ad nostrum propositum, pro illo fit: quomodo hic nei
hic sit aliquis est in quo objici illud et cum definitio huiusmodi. Ens rationis est illud
quod tum habet esse obiecti in intellectu et sic ens rationis non habet naturam entium sed
speciem et formam ad modum ~~[illegible]~~ veri Entis.
Ad 2. Ens rationis sic definitum contradictorie opponitur enti reali, ens non reale
est illud qd est a fili rei ante omnem intellectum esse. Ens v. rationis
ante intellectum nequit esse a fili rei sed hoc ultimo in intellectu. Ergo qz

Insertis Nullum ens rationis potest fieri ens reale et è ita quia huiusmodi entium oppositum fieret non esse fieri irrationale ab entitatem nam oppositum de hoc dicitur Entia non sunt entia. Ar nihil ens rationis est reale ergo aliquid ens medium. Ad quod dicendum quod dam sub gere Entis non dari medium nihil ens reale et rationis, hoc est quia ea aliquid ens quod non est reale non rationis quia ea quod extra rationem substitit est ens reale, quod si non in esse ultimo existit est ens rationis sed nihil hoc dico non dari medium quinullum potest dari ens quod non est reale nec rationis, quia quod non est aut est vel ea est antecedens esse vel non est aut ea non est antecedens esse quod est omnis disjunctiva nihil quia non est assignare medium et dicunt ens reale ea illud quod est aut ea est antecedens esse, Lucet non Rosa in hyeme nihil quidem reale est aut est ens reale quia, hoc est est saltem existere antecedens esse actum et licet in Hyeme Rosa quod solum esse apparentiam existat tamen ista apparentia existit et extra eam potest à parte rei existere, quod circa non est contum entis rationis quod postulat tamen in ratione ea et extra rationem nullum mutatum. Et idem ibi est de aliquid entis non existentibus actu, aptis tamen ad existendum in rerum natura antecedens esse.

Dd 3. Aliqui Auctores negant tales Entia rationis dari hoc modo explicata sed hoc omnino est explicandum, statuitque ea dari quia entia rationis quia tamen habent ea esse in esse, illaque nullum modum existere post antecedens esse.

Ens rationis

Sed Ratio. Illi non efficit ut res possit in esse convenire unum de alio et non esse sequentur regula rationis esse et predicati sed ea subiectum et predicatum faciunt ens rationis quia dicuntur entia rationis. ma est certa. pti mi. Ion hoc posito hoc est ante esse hoc sit subiectum et ante predicatum faciunt non hoc sit hoc et ante à parte rei ante operationem esse sed tamen habent habitudinem objectivam rationis esse ergo ea subiectum et predicatum faciunt est ens rationis. pat. ex. Ex def. Entis rationis Dd 2. hoc et ante non fuit subiectum et predicatum faciunt ante operationem esse pat.

Ex E. Illi non Unum et eandem rem à seipsa distinguunt et de seipsa dicunt quod sit idem faciunt operationem identicam et q. Petri est Petri sed hoc distinctio est ens rationis quia dicuntur entia rationis. pt mi. illa distinctio non dat in re ante operationem esse. Petri non à parte rei non distinguitur à seipso quia illa distinctio est tamen per rationem quia est ens rationis, cum illud sit ens rationis quod hoc tamen esse per operationem mentis.

184 quod duplex species reperitur in nro esse. Alia expressa vel impressa.
Species expressa est ipsum verbum quod esse nra habet et suam cognitionem in quo
est ipsum intellectum. et hoc verbum est ipsa essentia in actu et de ipso Arist. 3o de anima
dicit. quod intelligens in actu est ipsum intelligibile in actu. v. g. intelligens
lapidem in actu est ipse lapis intentionaliter in actu. Species v. impressa est semen
quoddam non esse causa ab esse causata ab per [illegible] esse agentis mediante
phantasmate in esse possibili quod continet et in virtute esse et est potens
et est potens esse actuari nil in se esse esse habeat et cognoscat. Ad
eum modum quo semen arboris in virtute continet arborem et esse hoc semen
concurrit effectivie ad esse esse conceptus quod est species expressa effectualis in
qui species impressa est nra procedere ut certum formet. sicut semen est
semen arboris procedere ut arbor generet. esse n. nunquam egredit ad actum
esse quod esse nisi quod esse quod est species quod habet esse in potentia
et in virtute et hoc species impressa est non mediante ad mediante causa
a phantasmate illustrate ab esse agente ut ab esse agente illustrante
phantasma qui est in esse ut est sed agitima qui prius fuerit in sensu
et hoc est quod est cognitio quod de Deo habet in hac vita debet esse quod species
creaturae qua Deum quod est in se et cognoscimus in hac vita est species
creaturae est esse Dei inde est quod participant esse species creaturae hoc sunt
sunt et nihilo nro et sic species creaturae sunt nihil secundum
in cognitione Dei qui creaturae est similes Deo. Hic finitur sit.

Chro ja Eenlei Entis rationis in cor est
quod habeat tm esse ollene in esse.

Hic Chro ad ex d. sup. dato et esse cois apud eos quod entia rationis ad
mittunt. tm esse differentias in explicando illa esse ollene, quam n. dicunt
esse ipsum conceptum formalem a nro esse quod tm multum terrant, cum
conceptus illa ut in p. dictab. dicitur esse fictum ens realis quod unum et
realem mistuquem esse entis. Deinde qua esse ollene conceptus non est ipse
conceptus est ens rationis esse ollene conceptus quo non est ipse conceptus. Unde a.
dra entia entis rationis esse conceptus est hoc ipsum fictum. 7o esse quod entia
entis rationis est ipsa conceptio quod fictus esse dicitur esse. et ipsa conceptio est
ollene conceptus est ens rationis ut pat. 2o dicitur esse. quod entia entis rationis
est conceptus hoc esse esse ollene tm in conceptu et hoc fictus legitimus est.

Ex q̃ Inferit. Ens rationis ri cū Conceptum fol tri q̃ existens y complex
ita tri nul alia fol existentia Conceptij, Alia existentia entis rationis. Exis
tentia appe Conceptij ē realis. Existentia v. Entis rationis ē rationis.

Obij Dicunt Existentiam entis rationis ri cōi consistere in denominatione ex
tensiva fol hic ri recti qa ultimum actus ri ē denominatio ab actu fol
ens rationis ē ultimum actus q̃ ri ē denominatio. Verum ē tri q̃ denomina
tio ista extrinseca, quia fol fient entia rationis, tri ri oē ens rationis ē de
nominatio extrinseca et consequenter ens rationis ri cōi, ri fol consistere in illa
denominatione extrinseca.

Denominatio Ex
tensiva ē q̃ ens
ab actu fol E
rationis ē ultimum a
ri ē denomina

Obij Dicunt ens rationis consistere in communitate rerum multiplicium ut
quodlibet nihil continget Hircum et Tragum et facit unum unde ex illis
duobus. Hircotragus fit: illud q̃ fit efformatur. Sed ens rationis qa fit
ex communitate rerum multiplicium q̃ communitas à pti rei respicit negat
Hic fient q̃ ad hoc. Verum dicit, fit: efformatum illud ex Hirco et
Tragio nul ly aliqd rebus multiplicibus ē ens rationis. Falsum tri q̃ oē
ens rationis consistere in communitate tali rerum multiplicium qa dicunt
multa entia rationis q̃ ex tali communitate carent ut relatio rationis v.g. q̃ ē
ri Petri ad Jacobum cum dicit Petri ē, Petri ri q̃ ē Petri respicit
ri rationis fundatur ad Jacobum in quantum hic rationis q̃ ri ratiam et rationis
relationis fol tri q̃ relationis rationis q̃ ē Verum ens rationis et tri rationis con
munitatem rerum multiplicium explicant. Ofis rationis patet.

Prot existentia Entis rationis ri cōi constituitur in ipsam Entitate ri entis fol
apparentia tri et ad modum Veri entis efformata ens à pti rei respicit
existere et tri ē quod objicit nec existere hoc ē ultimum actus ē para
tiscipat, q̃ rationis cōi ē oē enti rationis et Exist. q̃ o sicut fing. q̃ profitam.
Ire cum tota ratio entis rationis fit à ratione fingi manifestum q̃ existentia
Entis rationis fit deducenda ex ordine seu habitudine virtuali ad ultimum
ita q̃ virtualis illa habitudo constituat existentiam rationis. Actualis v.
ex existentia illij fient existentia existentiae ē prout inhaerentia subiecto. Existen
v. ipsa actualis inhaerentia ita ri existentia entis rationis deducuntur ex hoc
q̃ dicat virtualem habitudinem ri rationis ultimum tri ad ultimum nul rationis
Existentia v. ex respectu actualis ad eundem. Hoc ē ipsa actua ex respectu
et objicit.

Cap. 2. Ens rationis dividitur in illud quod habet
fundamentum in re et in illud quod non habet fundamentum in re.

Ens rationis quod non habet fundamentum in re dicitur illud quod est ordo partium huius et ad quod fabricandum non sufficit nullum habet fundamentum in re nec occasionem et ens sufficit non facit chymeram facit aliquid ens rationis aliquid et quod in re habeat aliquid fundamentum vel fundatum.

Ens v. Rationis quod habet fundamentum in re est illud ad quod fabricandum sufficit fundamentum vel fundatum vel relationem et quod efformat relationem formaliter et figurat, et habet v. quod a tempore Petri habet, praedicat hominem de Petro et habet fundatum efficiens aliquam relationem inter Petrum et Hieronymum quae relationem formam efformat et facit quod est esse ens rationis.

Ens rationis habet fundamentum in re. Dividitur in 3 membra rationis. Relationem Negationem et Privationem. Negatio est carentia alicuius formae in subiecto aptoto ad habendam formam vel non ut respicit tantum.

Privatio est carentia alicuius formae in subiecto aptoto ad recipiendam talem formam et eam respicit ut habitus. Relatio est quam respicit habitudo ab alter quam rem ordinat ad aliam et quod alter concipit Petrum tanquam id de quo Praedicatur homo et quod concipit hominem tanquam id quod predicatur de Petro efformat quidem relationem quae Petro refertur ad Hieronymum et quae homo refertur ad Petrum. Haec relatio est entitas aliquid fundata in similitudine actus alter vocatur ut intentionis de gb. infra.

Alter est quod Dicitur Alter nec quidem efformat chymeram habet in fundamentum in re habet oppositum illius quod habitudinem in communis a quo sit consequitur nihil se quod habet commutatio a quo sit non possibilis quod illa quae principio nulla. Verum est alterum vocatur hic quod illas habitudinem efformat chymeram, non habet vocat fundatum et intelligimus aliquid sed illud quod quod aliquam ad talem entitatem rationis efformat. nullum v. motivum vocatur hic alter ad efformanda talia monstra, habet v. in efformandis alias entitatis rationis in negativis et privativis et relativis quae sunt entitatis rationis infra in solutionibus argumentorum explicabitur. Ex gb. oritur ad huc alia dicta nihil ipsa monstra ab alter efformata et alia entitatis rationis

q hoc fundatum in re q̃ illa sic: cognoscit actum ille statim totaliter
destruendo. Hoc v. non posset actum illi rei pro quanto manerent, ut
clarius in mea de unitate patebit.

Chap 3. Ens rationis fingit nec Verum nec Realem
Entitem ita nec Verum nec Realem aliquis cau-
mistorum pot praeze.

Hic Chap. c. cap. pri. Dic cau realis mistorum et causa p quod nec verum
et realem effectum sed ens rationis non c. vere nec realis effectus vere causat in rea-
lis q̃ ens rationis non pot p quod nec verum et realem aliquis cau mistorum
mum pot. ma c. et chap et omnia [illegible]. et pter qa realis mistorum non pot recipi
nisi in alio entitate realis nec v. ens rationis capax c. talis mistorum q̃

Chap 4. Ens Rationis fit p cognitionem illi q̃ res alia
ac in se pot cognosci. Ita ut q̃ ens rationis tunc habeat
esse primum et affectum quod. quia cognitio est ad fundatum sed
ad ipsum ens rationis ex fundati cognitione resultans. Cap.

Hic Chap q ad. p. pr. Ex ipsa nau et natura entis rationis q̃ c. ab non potest c. q̃
pti rei q̃ nec illi facient ens rationis non cognosci res pot pot in se sed
alio mo q̃ a pti et sequuntur fin. cognosci res pot pot in se a parte rei
nullam habet ens rationis efficiat sed potis nerum ens reale cognosci et
hoc tac fingunt illum in affirmatione entis rationis ex potis tunc
in ens reali et mali, q̃ c. illum apprehensum illum humanum.
Ex eius cognitione Ens quidam rationis resultat. Ita q̃ ens rationis non dicat
fieri pro et q̃ fit ab illo sed pro existentia. Exemplis res est clarius.
Tunc v. V.G. sed chymera q̃ cognitione illi quod pluribus ani
malibus cognosci alio mo pro in se pot et tali mo q̃ ens c. pti rei re
gnat ec. mo sic: unitio rei cum ens Unitio illa q̃ pluribus illis
a pti rei convenit nequeunt. Similiter quod concipit nau humana cum
ipsa unitate perita ab mysteriis. et nam q̃ dam indifferentia adpluribus
mundis mundana sed pluribus ens rationis fingit sic: qa cognosci nau
humana non c. mo q̃ c. in se qa nau humana plura sic non sed illum unitio
nem mundanam sed c. similiter in plura singularia. Similiter quod concipit
Caelestis q mundum aliquis entitatis accidentalis efficientis occulum sed ens rationis
qa concipit caelestis non q est c. in se, cum in se non sed entitas q̃dam sed potis
remotis entitas et sic De aliis entib rationis.

Ex 9. Nullam hic unq; difficultem in ijs entis rationis q̃ sit planissima
tibi, tuni n. v. g. Chymera hl suam primam et secundam existentiam
quo ptes omnigeni cognoscunt ut unita, n' v. quo conspiranq;
ptes illi. Idem fit q̃ tabi entis rationis tuni habebunt primam et secundam
existentiam quo cognitio tendit ad ipsa n' v. ad ipsas res ad ijs simili
tudinem ipsis cognoscenda. Alii in Entia rationis ut negantes primam
tuis et Relationis tuni secundi existunt quo cognitio ad ipsa tendit
et n' quo cognoscenda fundatur.

Obj 3: Existentia entis rationis ut dictum e, est tuni ex natura cog
nitione sed si ens rationis ponitur ad cognitionem fundati existentia ei
demum ex fundamentali cognitione et n' actuali q̃.

Obj 4: Ex 8. Ph. 4 Metaph Lect. 4. Ph. nil Entia rationis tuni
ponitur quo illi esse illa abijs negatur sed negatur illis e cognos
cere q̃ tuni ponitur entia rationis quo illis ipsa cognoscit.

Obj Tertia. Sequitur n. q̃ ens rationis ponitur antijm est ultima ri illis
sed hic e in natura entis rationis q̃ et id ex q̃ dicit. Obj. Sept. e ultima ri
illis e cognosci sed Ens rationis sibi contrarius ponitur antijm cognosci
cognitione tenta ad si q̃ existere antijm est ultima ri illis.

Dicimus in Chore Ut ens rationis primam et secundam habent existentiam.

Existimamus n. Ens rationis p cognitionem sui fundati hic inchoatam et in
perfectam existentiam.

Chu 8. Ens rationis n' cognoscit p primam speciem impressam ab
ipsis entibus neq n' p speciem expressam entis realis sed cognosci
p speciem expressam primam, mediante tu nel concurrente
speciem impressa jm expressa entis realis.

Hac Chu 3 hl partes et supponit Ens rationis a nobis e cognoscibile.

1 Q. pb. Ens rationis n' pt producere aliquid reali sed species impressa reddit
illum intelligibilem in actu p e q̃ reali q̃ n' pt causare ab Entis rationis et
q̃ ens rationis n' hl primam speciem impressam ab ipsis entibus.

Ex 3. pb. Ens rationis cognoscit distincta cognitione ab ea ij cognosci Ens
reali sed ordo cognitionis hl suam speciem expressam q̃ ens rationis cognosci
p speciem expressam primam.

3a 9. pti. Et sufficienti enumeratione. Si n. cognosci est rationi
et quia objectum entis rationis non est cognosci conceptus generis quia est
entis et quia minus est objectum entis rationis. et pti. Et ea ratione est cognosci
rationi humanam et unam in multis numero tui differentiis attribuo illi
rationi quia est ens rationis et sufficit cognitio rationis humanae et ejusmodi
lam quia minus ipsum objectum illius est. Ergo illis adunitur partes essentiales quia
objectum entis rationis.

Cho 6. Quia Entis rationis est Humana nei ab illa pena
tam Externa ipsum Interna ab illa distincta est causa entis rationis
nisi in gratiam participat ab illa. Dei illa Divina est
Sancta entis rationis nei Angelica nisi in illis ipsi ab ea clare et
comprehensive cognoscit.

Haec Cho Varnis hic p. 1. pti. Illa humana est attingere entis rationis
immediate et est illam affirmare prat. affy. ga tunc fit entis rationis
quod immediate attingit. pti ant et ratione Jay. Dicit.

Quod v. nulla pena tam interna ipsum Externa ab illa Dicta est causa
entis rationis prat. ga nulla alia pena est potest attingere entis rationis cum
illam attingere regrat collationem entis rationis cum entis rationis, Conferri
v. et Genium mens illa. et.

Diximus Dei in gratiam participat ab illa. Certum n. habebat Jma
ginationem per ea communicare ab illam mirabilia monstra affirmare
ipsi entis rationis hoc in n. et genitis Verit. Jed potis et Verit illa est et
communicare et fabricamus ab illam recipit.

Quod Illa Divina n. potest Sancta entis rationis est. Sancta entis rationis
affert magnetum modum cognoscendi Jed hoc n. est Dei de illa Divina
et non potest cognosci et illa Divina n. est Sancta entis rationis. pti ma.
tunc fit entis rationis Jede cognoscit res ubi ab ea in se et Jed hoc
affert magnetum modum cognoscendi et est Sancta entis rationis.

Vl. pars pti. et illa Angelica hoc n. potest Sancta entis rationis, nisi
in hoc et magnetum cognosci. Jtem n. illa humana Sancta entis rationis
et cognosci res ubi ab ea in se est Jed n. illa Angel. est cognosci
res ipsi comprehensive n. hic ubi ab ea in se est et illa Angelica est Sancta
entis rationis

Arg. I. Ens rationis dicitur a parte rei ante omnem operationem intellectus quia ens rationis est quoddam esse in intellectu. Sed. pot. et plura alia. Primum patet quia omne ens rationis est quoddam dictum a parte rei quia ens rationis dicitur a parte rei ante omnem operationem intellectus. pluribus modis. Secundo quia primum rationis sed circulus dicitur a parte rei ante omnem operationem intellectus quia idem quod ante. pluribus modis. Tertium ante omnem operationem intellectus patet quia circulus dicitur a parte rei.

Ex modo autem et ad pb. Ex concedendo mo. et alio modo. Primum dicitur a parte rei sed illud quod concipitur quod modum esse possibilem ergo mo. modus est ens rationis sed dicitur a parte rei concedo mo.

Ad hoc dicitur ens realis aliud possibilem aliud remotum possibilem ens ens illud quod nihil significat et possibilem contineat non affert negationem nisi hoc ens ut ens. Ens v. realis remotum est illud quod non re non nihil autem et possibilem contineat sed hoc ante omnem operationem affert negationem huius remotionem alterius esse ut circulus tenebre. Et si remanent sensum respectu fuitis apti locum primum si v. respectu fuitis minime locum negat. Hoc quod entia remotionis primum est: et negat si humanum solum humanum operationem rationis solum quod affirmant remotionem esse si entia realia, ante omnem n. operationem intellectus potest nihil remotionem vitis et non hoc est circulus quod objicit illum si v. humanum habia entia remotionis sed rationis alterius entitatis possibilem et concipi possunt non hoc est ante operationem intellectus sed hoc intellectum, enim a parte rei autem non entitas et potest dicant remotionem entitatis ipsa entitatem et sed intelligunt sed hoc.

Arg. II: Dicitur ulterius ens rationis quod non sit relatio non primum aut negat quod illa rationis chandel. Sed pot. pbo aut denominatio extrinseca sed Phomulus opinionem est ens rationis et hoc mul ex his tres est quod Ad pb. nisi mo. denominatio n. extrinseca sed illud est relatio rationis dicit sed quia modum quod enim rationis reducunt sed est ens realis sed v. denominatio extrinseca dicit relationem denominati ad seipsum extrinsecum denominantem quod relatio secundum non realis est sed rationis ut est agentium et repugnantium.

Contra Hanc Doct. nulla solent fieri argta gl. Adversarij contra
quod clari denominatio extrinseca cū entia realia sed si ita esset
Ergo cū realia maēbit n' v. fuēbit.

Arg. 3°. quia hl caēm realem cū ens reale sed ens rationis hl caēm ra
lem g'. non pot. ni pt. Cap. Entis rationis cū illis sed illis cū pria ex
tina realis g' ens rationis hl caēm realem Ro cl. ma. quia hl caēm
realem primario et vere sed caēliam cū reale secdo. Vario et indi
recte sic caēliam cū reali ng. ma. et eodem mō dic. ma. Licet n. Entis
rationis sine mō caēdi ab illis hoc hl n' sit vere et primario sed indi
recte et ex centoni qa res cognosci alio mō ac in se s. Ergo ipsa cognoscendi
mō repugnant entia rationis

Arg. Ens rationis n' cognoscibile a nobis g' nqd fieri q cognitum
sit ant. Vel n. cognoscere q priam speciem vel aliquam sed q nulla
cognosci g' nullo mō cognoscibile. Ex ex dictis Ens rationis cognosci
q priam speciem expressam n' hl mō expressam sed cognosci q speciem mōstra
tam entis realis, quia a. ens rationis g' cognosci alterij linea pōt cognosci q
speciem mōstratam entis realis n' adeo clari patet. Modus Expli cundi
facilis est si detur speciem mōstratam entis realis n' posse repraesentare
ens reale et rationis sed pōt et q si repraesentare ens reale. Ea ratio v. ens
rationis cum alij ipsi subordinatur, nqd qa ens rationis est modum Entis
realis cognosci.

DUBIUM QUINTUM.

Quodnam sit obiectum Entis?

Varie et multum discrepantes sunt de obiecto Entis scilicet 1a. Nominalium
existimant Ens de voce agi vel mere simplicis vel cum Grammatica.
2a Scotistarum statuit q obiectum Entis reale 3 sit: Operationes Mentis q dicti
gibiles hanc opinionem multi ex Modernis et ex antiquis Scoti Gabriel. 2 Scotistarum et
3 Scotistarum 3 ait et Thomistarum Ponit q obiectum Entis rationis ita S. Th
opus de nat. gen. Soto. Bruxellensis. Flandria et alij.
Si quis et alius Scotistarum ens sit hic commune nullum est q Entia
sive 3a Scotistarum ipsum vel n. obiecti conformiter amplectuntur.

A 1 13 il

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg
MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST

deest.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg
MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST

Albedo materialis et formalis.

Nb 1 Duplex est albedo aliud materiale aliud formale. Albedo formalis dicitur illud quod se attingit a forma, vel potest aliqui, et rare cum caetera omnia attingunt vel color v. g. et albedo formalis potest nisi quia illa se attingit et rare illi, ora ab ipso attingunt.
Albedo v. Materiale dicitur illud quod non se, sed rare alteri in considerando vel, vel partes v. g. dicitur albedo materiali potest nisi quia partes in rare sui, sed rare coloris attingit a potest nisi.

Ratio formalis lux. color. Ratio formalis sub lumen.

Nb 2. Albedo formale iterum dividi in Rationem formalem, quae est ratio formalis sub qua. Ratio formalis quae est ipsa res, vel ratio quae est aliqui formalis aut alteri attingit. Ratio v. formalis sub qua est Nihil sub qua formalis aut illam rationem formalem quae attingit. Quod in potest nisi ratio qual. Ratio formalis quae illi est Color: Ratio formalis sub qua est Lumen quod Colorem manifestat.

Albedo adaequatum

Nb 3. Albedo, formale est duplex, aliud est adaequatum aliud inadaequatum. Albedo adaequatum est illud quod in se completat quamvis in tali formali, cuius est albedo, et aliqui tali qual ei ipsa formali et quod ora quae in illo studium reducunt. Albedo v. inadaequatum est in parte alti adaequati, et ad quod non ora reducunt quae in tali formali studium.

Albedo inadaequata

Exempl. h. rationem fit in parte visionis cuius albedo adaequatum est Color quia vel potentia videre nisi fit color effectum. Vnde quod videt in rare cum sibi reducunt ad colorem: Albedo a. est albedo inadaequatum quia nisi quia non quod videt palla aut videt rare albedinis nec ora quae videt reducunt ad albedinem sed alia tum vel lana nix &c. et in parte albedo inadaequatum est albedo particula.

Albedo principale

Inter ista albedo particulari sunt inadaequata quidam sunt principalia quidam minus principalia. Albedo principalis dicitur illud quod aliqui potest aut quod excellentior est aliqui quae in tali formali considerant et albedo principalis Metaph. dicitur Deus quia aliqui quae Metaph. in considerando sub ratione entis addunt, total. Quia nisi ens albedo principale potest dici ad quod est finis principalis, quem finem intendit. Albedo minus principalis est ad quod est particulari alia alia in aliis excellens et nobile est. Alia positio

minus principale.

Cho 3. Oblum Poete et adiectum Loci non est Vocis

Haec Cho probat Raco. Oblum poete tale adiectum et alienum Jesu est illud quod omnis oratio attinguit, quae in tali Jesu tractatur et de quo oratio versatur, sed in Loci nulla tractatur quae non vocis attinguit nec ad illas res versatur, quae vocat non sunt oblum poete et adiectum Loci. probo mi. In Loci tractatur res ut Jesus omnes et alias instrumentales Jesu. Sed hae non in consideratione res vocis nec ad illam versatur, cum tales instrumentales poetae non sint vocis et sic vocis optime possit considerari quae non sunt. Verum non est Locus Dialectici considerare Vocis qua in illis sunt oblum tanquam in tabula depositum illum representat.

Rationes quae non sunt oblum Poete et adiectum Loci.

Probo 2: Illud est oblum poete et adiectum alienum Jesu cuius demonstratio in tali Jesu sed Loci non est demonstrat quatenus de Voce sed de re quae est Vocis quae ut quae demonstrat sed illum demonstrationem generalem Jesum non demonstrat hoc quod hanc Vocem sed de illa quae illum Jesu quae non sunt poete oblum Loci.

Cho 2a Ney nach reales et oblum poete et adiectum Loci.

Probo. Raco agens de maris rerum considerationis Jesu Realium et entium specialiter ad physicam et Metaph. quae non ad Logicam. Ergo quae ad Loci et Metaph. est distincta Jesu quae sunt distinctum oblum poete et adiectum. Haec Cho magis probat quam Dialectici.

Cho 3. Oblum poete et adiectum Loci non est Syllogismus nec demonstratio nec argumentum nec Modus deducendi strictus simpliciter.

Probo Vnica mi Raco. Oblum adiectum et complectit omnia quae in tali Jesu tractantur in Choc stinet omnia quae in Loci tractantur quae nullum ex pariis in Choc stinet omnia quae non sunt oblum adiectum. ma cum Ergo est. probo mi. In Loci considerantur res genus et species, Definitio et partes, Definitio et Divisio Item considerantur Propositiones quorum quaestiones et Conversiones sed nec Syllogismus nec demonstratio nec argumentum nec modus deducendi strictus accipitur stinet ista omnia omnia Jesu distinguunt ab illis quae non comprehendunt omnia quae in Loci tractantur et quae non sunt oblum poete et adiectum illius.

Cho 4. Oblum Mente Remotum Loci est res mundi. D. v. Operis mentis Jesu Realitatem Objectiva et oblum mente Formam.

Ex 9. Sly. At Logica docetur definire, dividere et argumentari et tradere
precepta definiendi et dividendi. Sed de omnibus rebus possunt fieri definitiones et
argumenta quia omnes res mundi sunt aliquam materiam logicam. Ergo ipsa illam
e aliquam materiam aliarum scientiarum quia res aliarum scientiarum intelligitur et ni quia regitur
secundum suam naturam secundum Sed omnes res mundi possunt aliquid a Logica
sibi contentum et naturam propriam quia habent hanc ad aliquam scientiam quia
tamen sed res sunt subiecta logicalia hic e res definiuntur et dividuntur et
quia omnes res mundi sunt aliquam materiam Logicam ergo ni illas regere potest naturam
secundum suam etc.
Ex 9. Sly. Plato in suo libro artis suam suam introducit Dei aliquam
materiam illius sed hic introducit suam scientiam logicalem in 3 operibus illis
tamen in maiori quia ipsa erunt aliquam materiam Logicam.
Secunda 3 operibus mentis nominat in consideratione Logicae sed hic non consi
derat illas simpliciter naturas suas sed res subiecta logicalia quia 3
operibus mentis sibi naturam accepta sunt aliquam materiam Logicam. Ma secundum
ad oculos pertinet. consideratio operum mentis sibi naturam pertinet
ad Grammaticam quia non ad Logicam, Ergo v. bene inferit si n. op
eribus mentis considerantur a Logica non habent suas sed res alicuius scientiae
erunt ordo aliquam materiam Logicam.
Tertio Res mundi ex aliquam materiam remotam operibus v. mentis
nominam. ergo consideramus scientiam logicalem quia ipsa regitur in Ca
pitibus sibi sibi sibi regulas et precepta Logicae disposita et posita quia
illis determinatum statim in conceptis aliquibus definiendi sicut quia
quia definitiones v. g. regunt in conceptis illis sibi repugnantia quia
et dicuntur, posita v. in ipsa quia aliquid substat tali intentioni defi
nitionis sic:

Ch. 5a Aliquam scientiam Logicae esse cons
tationis discretionem. Hic Ch. est communis
inter Themistas.

Asserit Sent. S. Thome.

Sicut huius Christi praecepti Secundum est non ponere quia illi scientiae Logicae
ens rationis sumptum in tota sua latitudine quia non omnia rationis ipsius

Ens rationis Logicum seu differentiae.

quia dari multa entia rationis quae ad Logicam non spectant ut negationes et privationes et relationes et rationis fictitia sed ens rationis logicum seu differentiam hic est agitum ad differendum ipsis entis rationis fictitii et rationis ficti et quae fictitii et privationis et entia rationis Logica.

Insuper Hoc Chio ego pendentia sic in oblivium fictitii Logicae non sunt res nec rationis reales sed se considerata neque artificiosa neque fictitia neque modus faciendi strictis accepto quae differunt artificiosa immediate neque in ipsis quae illis sed operiam entium accepta mil aliud relinquit quam pari significatio illis fictitia ipsa fictitia illa Logicalia ipsa Logica mirandis introducere operationes mentis quae cum fruit quae rationis fictitii sumpta et ad dis differendum agitur recte dictum a in Chio oblivium fictitii Logicae ens rationis differentium.

Commentum quod dem ois in hoc quod diciphari illi non considerant a Logica sed quam naturalem ut fing. dictum a fed in genium fictum fictis logicalibus, hoc a in genium est differentia fiam differens demum artificiosa. Discrimen tm a de ipsis fors et de hac differe conceptum. Illis dicunt ea ens reale. Illis autem reclamantibus ea tm ens rationis quod phi. Tales sic: fiat ea quae rationis et non reali, si enim entia realia fiata fiat mel conf fictum mel accens, neutrum hoc est dici quia non sit entia realia. ma pat ga ens reale adigli dumdem in fictum et alcens phi. m. Discurrendo quod sua fundamenta et Mayorem fiat hoc modo: ill accens aliqd aut ipsius fit non a ipsius qui. phi m. ga aliis in conceptis non per illam quantitatem regere ipsa quam ipsius fit non a ipsius. hoc phi conceptu mentis quod differem illam hoc mil negantur intrinsece illis intrinsecus quia hoc illi non erunt ipsius reales sed pat. ant phi m. hoc quia ista conceptu mil realia accipiant ab illis et considerant ab illis ipsi explicant certam hunc ita ut vnus determinationem per modum contrahentis et contrahibilis habent formam logicalem distinctam subiect argumentationis et dimissis fed hoc mil reali intrinsecum a in illis quia.

Ptr m. ga conceptus recipi nul conservari hoc nul illo mo ē determinatus
Ostrinsece nil realiter ponens in illis fienti. Quia conservari nul conceptibili nul tali mo nil realiter ponit in illo qd m in conceptibili est tali nul tali mo respectus nul accepto nil realiter ponit.
Ptr ultrius q illa dispo in suam Lam perfectiones sumpta non ultima sed qd revera tam in conceptibili scilicet in ultimo. Qn denominatio bona divinum ē suppos ad mentem Dunsentii et respn illey ē totum qd dam partis sed hoc n dant a pte rei qd rei dispo perfectiones Lam et qd realiter. Ptr m. Qn ze n dat totum partis nisi dat a pte rei ratio qdam cui et fundam ad singularem nul pot. ga cum a pte rei singularis qd si hoc sed n sequit nisi pt regiri a parte rei dispo certe illa perfectio erit ens realis. Hoc ratio qd de cui de qd. nul Lam qd ga cum sit entia realis nul ē certe ē probabile, ē pdicamentum qd respicit in collocatione singulary et universaly sed nil ē a pte rei qd Lam hic qd de tali entia realis et qd sed alterum totum Lam erit ens realis dispo

qd Chs. Ens realis Legionis hl suam cantam et generalis demonstrabilis qd ē ultimo sed alicuius sed n nulla alia sed n sed n de hoc ille disputat nul determinat singulare sed n pertinet ad Lam qd Lam habebit hoc ens realis qd ille sed n compatiendi sed qdam qd generalis vel ds si hoc ultimo sed alicuius sed, ratio n illius confundat Legionis nostros conceptus et nam ratio in ipsum sed n sed tali nul tali sed n qd ē ens realis

Chs 6. Ratio Scotus sed qd Lam ē abstractio ab
omni tam sensibili qm intellectu.

Ptr 1 ratio mentis qd abstractio ab omni qd et id qd sed illas sed ens realis sed illas qd erit abstractio ab omni. Hoc Chs Lib sophicabile mtra.

Arg 2° Ens realis nullas hl generalis demonstrabilis qd de illo nulla erit sed pot sed. ga de ratione ultimi alicuius sed ē hoc generalis demonstrabilis. Ptr ens Vel n. illi generalis cant entia realia nul

entia rationis, neutrum est dicere quod ut puta aliquis apprehendit quidam magis
tuae ipsi non esse sed dicere negat. ut dum ex hoc mo apprehendit ut
distinguendum ab entia quod ipsa non apprehendit quod est distinguere a ente.
et v. ut distinguendum est ex nomen ens rationis ut distinguendum ab alio.
Ad 2m dr. nos. Ad 3m. Ad illas apprehendit ut entia rationis. Ad 4. nisi
nationem ex est apprehendit realem sed distinguere ab entia, ut v. apprehendit
demonstrabile ut patet in Enti. de Quare demonstrandum est ex passionibus quod
hic: est dicendum verum bonum quod tu apprehendit nulli mo distinguendum ab ente
et dicendum demonstrabile et eadem ratione ut apprehendit entia rationis
Ad 5. E: Nullum ens rationis est causa aliquem effectum realem sed
conceptus mentis ut dispositi ut in tota logicalem quod dicunt effectum realem
quod illi ut dispositi ut erant ens rationis sed realis et quod dispositio illa passi
ua conceptuum ut ait ens rationis. ma. ut clara est mo. Ad 6 quinta causa
sacramentum habitum sed habitus sunt ut realis quod illi ad et
dispositi in tota hypothesi causat aliquem effectum realem. Ad 7. patet
nisi ut dicendum tales conceptus in tota hystoria mingin generali
habitus sunt. Ocmde ut habitus mutual ad tales actus bene dispositio
quod ab illis ut bene dispositis fuit causa. Ad 8. ut conclusio quod habitus muti
nal ad illos actus a qb. fuit causa. Ad secundo ma. et ad 8. ms. sed
Conceptus mentis bene dispositi causat effectum realem ma ut sumpti concedo
ms. sentit quod hoc ut ipsa entitas conceptuum recti et ordinate dispo
sitorum causat effectum realem, ut tu ipsa dispositio nul sed quam tuit causa
est talem effectum qd patet ergo si ut illa sua pertinet in aliis actibus ut
ita charis et evidentis ut generalis sunt. Verum tu ut quod tales
conceptus ut possint generare sententiam habitum aliqua tali dispo
et directione, ipsa tu directio et dispositio ut causat sed ut modo quam
sentis nisi potest ut habitus sententiae causa quod nominis mutum
et videri. Ens si: aliquid ratio ratio ex ad productum effectus realis
Exemp. ut h. rei charissimum habemus in Verb significationis quod certi
realem aliquem effectum quod dicunt non posse mentem, talem v. effectum

realem gaudere si poset si careret sua substantia, quam sign. ~~esse~~ est ens.
q. signat ē mixtum ens rationis ut in summulis dicimus, nisi tu petis ut
species mouerant quia si n. nullas haberet substantias neminiem ad ubiq.
concipiendum mouerent si g. ē mere mentiens q. ens rationis concatenat
ad aliquem effectum realem si ut cum mistum fodiat sed ut a dicto nisi
petitio ut talis effectus gaudeat quia g. dicit g. illa desgo gaudent effectu
realem christing ē. ut cum mistum nisi g. quia ut conditio et modus
cum concedit g. ē ens reale nisi sey.

Arg. 3. Tractat de Ente rationis specialiter ad Metaph. g. n. ad Logicam
et g. ens rationis n. est alterum loci pat. sey. ista duae sententiae quae distin
guunt g. n. tractabunt de eadem ~~alio~~ ens pti. Metaph. tractat de
omni ente g. m. de Ente rationis. Et dicimus tractare de Ente rationis spectat
ad Metaph. et nos q. ad Logicam nisi ens, dicimus mo concedo ens g. n.
ē alterum speciali loci nisi sey. Metaph. n. tno considerat ens rationis sed
prout entitatem apparentem sed sey ē quem modum Entis realis, n. tno
considerat illud sey. dicit ad veritatis cognitionem q. ratio a Logica sey.

Arg. 4. q. n. ē sentibile n. pt ē alterum sensi sed ens rationis n. ē sentibile
g. n. pt ē alterum loci ma pat. pti mi. Vel n. sentit sed cognoscitur
species sensum sed q. aliquam sed q. nullam sed sed cognoscitur
g. n. ē sentibile. Et nego mi. ad pb. dd. q. ens rationis cognoscitur q.
species multiplicatam entis realis q. species v. expressam species q. species
expressa cum à specie tam multiplicata quam expressa entis realis ut sey. dicimus

DVBIVM SEXTVM

Vtrum Loica sit vna species Scientiae et vna simpliciter qualitas quae ad alias species reducitur et ex similibus illis?

Pro Vnitatem specificam aliquis sensi Dubitari de numero ex ~~alio~~ sensibus illis
ita ut quod ratio scientiae ē una species sensi m. est una species, cum v. ut
dicimus duplex ratio scientiae in alio reperiatur. Ratio sit: q. et Ratio sibi qua

i sed ait ad minimum specificam fieri si ratio sortis quia tunc fuit non sed
in pecunia ut ratio sortis sub qua fit una. Ratio sortis quia alia nisi ea aliud
ipsa ipsa certitudo fidei quia in tali fieri explicant ut de quo praecepta de
monstrant. Ratio v. sortis sub qua ea minimalitas ut ut alii vocant
abstractio a mina et vocat minimalitas ratio sortis sub qua fieri, qa cum
illi fit per quam minimalis et specialissima et in altum et parum debet
ea quod oportet hoc abstractio a mina ratio sub qua vocat. qa sub
tali mo fieri illi in alia fieri vnde sup. diebum e. Nam sortes
sub qua ea modum quidam qui habet ut per quem alium alligat et
ita quod faciant omnes minimalitas ut omnes abstractio a
mina omnes quia et distinct. quod fieri qd cum nomen habent in
oib fieri in Chri quia ut in ipso alia hanc exten
quia hi rationem qui fi: et sub qua. Ratio sortis quia alia Chri explicata
i dubio procedenti non fi: et certitudo certitudo ratio sortis de qua
demonstrat perfectio. Ratio sortis sub qua a separatio ab et mina tan
sensibili qua illibili.

Do. 2 Ad habitum scientificum ut cognitionem scientificam regi
pturus fieri ordinatus quia hi fieri ordinatio in est certitudo ipsa fieri
sed potest fieri e illius quam qua illi mutuant ad probandum assentum
alicui Chri quia iuris cum ratio sortis deducta. qd regulat pturus
fieri ordinis quam ad finem pal. qa est pluta a parte in mana non
fieri consentire nisi ut se habent ut v. g. pter dicit a parte assen
tiamur nisi ordini quam disponant sed pluta fieri regulat in quem fieri
i e una fieri qd illi debent ordinis quam ut se disponi. pter quam:
Ad assentum h. Chri scientifice qd hi e rationibus consentiant pla
ta fieri hoc fi: ratio rationis et rationibus qd in debent assensi quam
sed ordinis quam coadunari. quod v. ipsa fieri ordinata a ipsa fieri
ipsa fieri certitudo pl. fieri e habitus assensus demonst. qd e qd
distinct a demonst. sed demonstratio mil e aliud quia fieri ordinata qd
fieri e qd distinct a fieri. ordinatis et qd fieri in est certitudo
fieri ordinata. ostit fieri sit Chri.

Cho 1. Quod sit unitas numerica a substantia ita quilibet
sit una numero quia est in unico numero substantiae.

Sed. Ad eum de quomodo unitas numerica a substantia sed quod est
in quomodo quam unitas numerica a substantia. Sed ma. ad eum de quomodo
quam entitas a substantia ga eum est ens in alio quia in unitas quomodo ga
substantia. pat. ofg. ga unitas sequitur entitas. ma. pat. est n. quia in ordine
mentis ipsius ga est eum ipsum.

Cho 2. Quod est Una Specie infima Jesus.

Sed. Sed est ens in Scholis S. Th. Vbi est una specie ens substantia ergo sed
ipsi in est una specie Jesus quia unitas circa talem ens sed ens substantia
quia sed sub quia quod est una specie ga quia est una specie Jesus. ma est ens.
Sed ma. Ens substantia quia quod est ens unum definitum et ens substantia sed
est omnimoda immutabilis ens abstractio ab et man tam generalis quam
stabilis sed hic est una specie ens mei n. dicendi sed in plura genera
specie substantia ga ma. nota.

Sed hic. Dicit n. aliqua tam in tota sui habitudine sed unitas est
et opinatur sic n. n. sed una specie sed plures sed ecclesiam tu sed unitas
Chris demonstratas de jure stile et de aliis subsequentibus illi et sed.
generis cognoscunt quia habitum primary generis quia nominari
sicut stilus. Chris v. cognoscunt quia secum sed stilus et Jesus specie dicit
quia quia sed unitas quia et Chris n. est una specie. Denique in Cu
dant nullae opinatur sed. assentiunt n. quia habitum sic certificum tu
sed habitum opinativum opinio a. et Jesus n. est ex eorum specie cum
habent omnes modi quia dicendi ga quia simpla in tota sui habitu
dine n. est una sed plura specie.

Cho 3. Quod est Una simplex ipsius et Vna simplex habitus.

Sed. Secundum sic sit pro ad sua stilus ipsi et habitus sed pro maxime una et
eadem simplex ipsius potest attingere omnia stilus sed habitus omnia in ipsi
ens sed substantia stilus regunt quia in habitus manebit una et idem in substantia

ipsius hanc habent phrasim dicit mirabile illud sed rarum una fuisse
attingat. non est pl. m. nisi per illum manet ore eadem ni rarum ipsius
hanc phrasim dicit attingat g. m. nisi. sing. bene intelligit. f. n. Scibrat sponi
phrasis habitis hic mysa est post phrasibus dicitur.

Cho 4 Loa arbis. c. simplicitas nisi ad ordo serat q. mori
Sera geduat sine sum. se totus sui sotus abijs tu ipsis sunt.

ante h. Chris. gb. Do 5. Abijs serat regiri q. quem sera nunca pauc
n. tu mori sententiae hic c. n. geduat arbitrio. Dicimus dum clarg.
aut gbando rem q. deducitur ad sua opera sed nat ipsum ipsum
plant rationis legum Decretorum et Judicij geduatia aut Rudiat. ipsi ipsi
charte et ad tales serat q. hai multi. do geduat n. c. nisi tu cum multi
dum fuerint et fecit. ad hui n. multi sint q. sui tu in simili sejs
fuerunt q. illuat. ipsimi. Cho g. nisi abijs de illis sejs q. mor sera
geduat et sp. physica Metaph. et alii.

Do 2. Sp. abijs pau dici nisi pu sotus g. 2d. simplicit. Nemo
Dom g. nat ad multis c. dic illud sui q. sinis habere pt. cum
tu habere q. illud nat ayay dic nisi ad agendum ilar n. simplicit sed
Dom g. hic c. ad multis agendum. Nemo simplicit illud c. sui q.
sinis habere n. pt nat abijs ad conservandum rationem dic nisi simplicit
ga sui Cab. vita autem conservare negat et de hui 2. necessitate intelligit
tu nisi cho.

Sabatus hui Dnica Rasc. Ad habendam sermon in c. sera nisi c.
hic tum eundem ipsum tum eundem bonitas ipsi. sed
hic eundem n. pt hic sine tu arbis. g. tu arbis. c. simplicit nisi ad
aggrandum abijs sermon. nu pt. 5 Ethic. 1. post cap. 2. Ubi dicit
ad hui nat pt. sicut potis nat aggregat eadem. pt jon res c. et quod
n. stragat hic abit fi. hic sed hic n. pt fieri nisi pt aggregat eundem
num illatus cum bonitas ipsi. g. m. nisi pt m. nat habere eunden
tia bonitas ipsi. c. nisi illam reducere ad opera bona ipsi. per
q. illis bonitat eundem aggregat sed hic n. pt fieri abijs tu arbis. g.
tu arbis. erit simplicit nisi ad abiis sera. sic iterum m. hic

reducere ad quæ ipsum bonum esse; ita sicut de ente et sicut de malo et
sicut et aliquem syllogismum demonstrativum sed alius tua artes non possit
sicut hæc reducere ad. Sed non hæc reductio est ad aliquid habitum cum
sit solum humanum naturale non potest sicut sed non est ad habitum Metaphysicæ
nec physicæ nec Theologiæ ad habitum tua et ad tua artes cum
principia non ad eigendas aliquas scientias in ea sunt.
Dicimus in Christo Jesu sicut se totus Jesus sicut aliquis tu totus Jesus ita
Godam et Jesus sicut totum aliquem magnetum hic est sicut unare
nel alterum demonstrativum aliquis tua artes quæ negat arbitrium. ita
hoc negat efficaciam sua non quæstio nisi sicut et totum magnetum
Jesu intelligant magnetum modum demonstrandi quem aliquis tua ar
ficiali hoc quæ sicut concedemus, sed non. quamvis hic intentionis rationis
ex ipso quod rationis sit et tamen nunquam aliquem sic: sicut aliquis syllogismus
aliquis ex quo penitus artificia logicalia, tales tu syllogismi non generantur
Jesum negat talis sicut ex causa tua artes. et sola docet et ratio
ipsa bene inferat in similibus demonstrativis.
Hanc in Christum intelligit non de tua sicut totum ex totis ita sicut sicut
partem non sophisticam non est principia non ad eigendas aliquas scientias
hic sed multum aliquis ut ex sic et in summulis dicit ut. Secundum
facile astare potest.
Quintus tu quod tua sicut totum topicam sed non sic tamen sicut
illam totum ea non ad concludendas opiniones aliquas sicut et
ad cognoscendam Christum syllogismi probabilis quod et cognoscit nisi totum
probabile sed hic non est cognosci nisi et tamen sicut illam totum topicam
et sicut illam est non. primo ad habendam Jesum non non est
cognoscere nisi demonstrativum et bonitatem esse: et non ad habendam
opinionem negat fidei non est cognoscere nisi totum et habitus.
Sicut adde et tua sicut et tandem quia sed non ad sciendum ex
dictum totum totum cognoscere nisi non est prius cognoscere quia demon
strativum et bonum esse non potest illam demonstrationem et ipsum et
non Jesu in ea Jesu affirmare, hoc non multum quod facere de

monstratum, ut hi fecerint, hoc est cognoscendo unum finem demonstratum reducendo ad primum bonum ipsum. Ex quibus insuper Lector est posset addiscendum, finem hujus est ut ordo Jesus considerates in uno ente Jesu est complectit unum, certis certis ordo erit amplectenda, tanquam unum ad totum.

Cap. 5. Finis geometriae et mitteinsecy Loci docetis et cognitis Jesu Christi.

Sed Cap. Finis mitteinsecy Jesu Jesu centralium est cognitio Jesu Christi sed Loci docent et Jesu Jesu centralium quia finis illius geometriae et mitteinsecy est cognitio Jesu Christi.

Arg. 1. Sicut distinctio specifica Jesu Dei Domini et distinctum specifica Christi ita et similes sed Loci ut habent unum speciem ultimum quia quia ut erit una speciei Jesu. ma pat. et Arte p. Analytica cap. 23 pri. m. In Loci sancti multi Christi de natura Christi et quia principalia sint 5 fundamenta 10, item quia finis demonstratio generalis Jesu. Item Loci agit de ref. dom. et argl. sed hoc non fuit plura speciei ostia quia Loci ut habent unum speciem ultimum et quia ipsa ut erit una speciei Jesu.

Ex concedo ma et nego mi. ad pb. Ex concedo ma. et d. mi. sed hoc non est plura speciei demonstra manent secundum. Contra nego ma. et dicitur quia hoc non mitta humana certis rerum speciei dicunt et hoc tu et manent sine in gen rei, ut ordine tu ad finem mitentem et ut ordini ad eos rerum determinum non est eiusdem speciei et sic fundamenta habent, sed unum ut rerum finitis quia tunc aliquem aliquem ab ordine mun.

Arg. 2. Secundum Loci et collectio multarum speciei sed multi speciei ut est una simplex ultimus sed plures ultimi quia Loci ut erit una simplex ultimum. et ergo speciei fundum hoc est ostia ut et ultimi a speciei quia refertur ad et ma. et multarum grandium mundi et ipsi. secundum infinitum.

Ex ad hoc argum nego ma. ad pb. dividendum quia unde quia aliquis grandius mis ipsi. et Ph. vocant Jesu collectionem multarum speciei tegunt de Jesu fundamentalis, ut continent aut habent, ita quia Jesu sed continent ipsa collectio sed quia supponunt talem collectionem, tanquam causam et principium.

Hzy. 3. Multi affecuti sunt ex quibus ex secula alius Jesus abig nulla cognit
one Christi qui tamen non erit simplicitas ipsum ad sequendum alius Jesus.
Sey. qui illud n. Sed simplicitas nemo ad aliis scire quod ora tam
in sit. Sed qui ante de Socrate quod historiis referunt affecutus e
Platonis mentem et tam cognitione restituit. Item de Hypocrate nihil
Historiis quod quicunque medicus excellentissimus abig tam qui ante nemo.
Ro. ex prudentia. illos ocu in arte relatos humanitate quam Jesus illas
sed non in ea Jesus postea ex secula sed tum manifestat et magnitudo, non
v. chu tegit de sejus considerantis in ea secula Jesus ipse nil in ne.

Et Hæc De Poemiatibus
suffreiant.

Constantes estote et Videbitis
Auxilium Domini super
Vos.